

[Finansministeren.]

Jeg kan fortælle, at vi allerede nu er i gang med — og det vil også blive ført til ende så hurtigt, som det overhovedet er muligt — at få udarbejdet forslaget, sådan som det vil se ud, hvis omsætningsafgiften skal ligge i engrosleddet.

Jeg har heller ikke mange bemærkninger at gøre med hensyn til de forhandlinger, der nu også må fortsættes om præmiering af den private opsparing. Jeg forstod på det ærede medlem hr. Poul Møller, at man netop på det punkt satte meget stærkt ind og vil gøre det i den kommende tid. Jeg tror, vi alle sammen har interesse i, at den private opsparing, som er i betydelig fremgang, og som efter min mening har vist pæne resultater i 1961, yderligere må fremmes, hvis det er muligt for os. Her har regeringen lagt sit forslag frem. Det ærede medlem hr. Foged sagde i dag, at dette forslag så sådan ud, at man kunne sige — jeg tror, det ærede medlem brugte udtrykket: at regeringen med rund hånd lægger 100 kr. på i præmie for 900 kr.s opsparing. Hertil vil jeg gerne sige, at jeg har ikke indtrykket af, at der er nogen særlig rund hånd på det område. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at rundhåndetheden efter min mening ville være betydelig større, hvis talen var om en betydelig udvidelse af fradragsretten for opsparede beløb. Hvis der skulle ydes skattemæssige begunstigelser, ville der — i hvert fald med det nuværende skattesystem og for ret store indtægters vedkommende — blive tale om en betydelig større rundhåndethed end efter regeringens forslag. Jeg ved godt, at man undertiden vil påstå, at der er væsensforskel på, om regeringen giver et kontant tilskud til en præsteret opsparing, eller man i stedet for et kontant tilskud opererer med en skattepræmiering, sådan som vi kender den for kapitalbindingskonti. Jeg kan ikke se nogen væsensforskel på, om staten giver direkte tilskud, eller staten giver tilskuddet i form af skattnedsættelser, fordi man har præsteret en sådan privat opsparing. Men lad nu alt det ligge, for det vil indgå i de forhandlinger, som jeg forstår man er indstillet på at tage, når denne udskrivningslov er gennemført.

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om det væsentlige i de forhandlinger,

der har været ført om det spareforslag, som regeringen er kommet med under udvalgsforhandlingerne, og som man også har beskæftiget sig med her i dag. Regeringen har givet tilsagn om, at den vil vise den størst mulige tilbageholdenhed med de offentlige udgifter. Jeg tror, det er noget meget afgørende fremover, og ved fremover skal forstås, at der også øjeblikkelig vises en sådan tilbageholdenhed med nye anlægsudgifter. Jeg vil meget gerne understrege, at regeringen helt og fuldt vedstår det besparelsesforslag, som blev fremlagt af den højtærede statsminister under udvalgsbehandlingen.

Efter dette har regeringen fundet frem til besparelser, som andrager 185 mill. kr. Regeringen er også rede til at garantere effektiviteten af disse besparelser, og skulle der vise sig vanskeligheder med at fastholde enkeltheder i denne opstilling over spareforslag, er regeringen også rede til at betragte spareforslaget som en rammeordning, dog således at det samlede beløb fastholdes. Dette spareforslag kan omgående forelægges finansudvalget også med de omtalte muligheder for at rokere på de enkelte områder, hvis noget sådant skulle vise sig nødvendigt eller ønskeligt, men naturligvis gentaget under forudsætning af, at besparelsernes omfang efter den opstillede plan ikke bliver mindre end 185 mill. kr. for det kommende finansår.

Jeg forstod på det ærede medlem hr. Foged, at han nærer en vis ængstelse for, at jeg som finansminister ikke virkelig vil gøre en indsats for at bremse de offentlige udgifter, navnlig sådanne offentlige udgifter, som jeg forstår der virkelig kan bremses på efter den ærede ordførers mening. Når det ærede medlem ligesom bebrejder mig, at jeg her under de sidste forhandlinger med tjenestemændene har afsluttet en overenskomst med disse om visse forbedringer på specielle områder som nævnt af det ærede medlem inden for en beløbsramme på ca. 47 mill. kr., synes jeg nok der for mig kan være anledning til at spørge det ærede medlem, om han i virkeligheden er modstander af, at denne overenskomst mellem mig og tjenestemændene er truffet. Jeg har i den foreliggende situation fundet denne overenskomst både rimelig og nødvendig, og jeg skal også nok senere søge folketingets